शेषः। हे अग्ने 'ते' तव 'नमस्कारेण' युक्तोऽहं 'नमसा' उपनतेन, हविषा 'जुहोमि'। 'देवानां', 'भागं', 'मिथुया', 'कर्म्मपन्था मिथ्या भवति, तथा वयं 'मा', कार्म्म, किन्तु सत्यमेव कुर्म्म इत्यर्थः॥

अथ द्वितीयामाह। "सावीर्हि देव प्रसवाय पित्रे। वर्म्माण-मस्मै वरिमाणमस्मै। अथास्मभ्यꣳ सवितः सर्व्वताता। दिवे दिव आसुवा भूरिपश्वः" इति। हे 'देव', 'प्रसवाय' प्रजानां प्रेरकाय, 'पित्रे' पालकाय, 'अस्मै' राज्ञे, 'वर्म्माणं', 'सावीर्हि' सर्व्वथा प्रेरय, अस्य राज्ञो देहो यथा सर्व्वान् पालयति तथा त्वमनुगृहाणेत्यर्थः। किञ्च 'अस्मै' राज्ञे, 'वरिमाणम्' उरुत्वं, राज्यविस्तारं, 'सावीः' प्रेरय, अनुजानीहि। 'अथ' अनन्तरं, हे 'सवितः', सर्व्वे देवास्तीयन्ते विस्तीर्य्यन्ते एष्विति सर्व्वताता ये यज्ञाः तेषु सर्व्वतातासु, 'अस्मभ्यम्' अस्मदर्थं, 'भूरिपश्वः' भूरीन् बहुलान् पशून् 'आसुव' सर्व्वतः प्रेरय॥

अथ तृतीयामाह। "भूतो भूतेषु चरति प्रविष्टः। स भूता-नामधिपतिर्बभूव [१]। तस्य मृत्यौ चरति राजसूयम्। स राजा राज्यमनुमन्यतामिदम्" इति। 'भूतेषु' प्राणिजातेषु, मध्ये 'प्रविष्टः', अयं 'भूतः', स्वयमुद्भूतः, 'चरति' सर्व्वनिया-मकत्वेन प्रवर्त्तते। अतएव 'भूतानां' प्राणिनां सर्व्वेषाम्, 'अधि-पतिः' स्वामी, 'बभूव'। 'तस्य' राज्ञः, 'मृत्यौ' दुष्टशिक्षारूप-मरणनिमित्तभूते सति, 'राजसूयं' 'चरति'। राजा सूयते-ऽभिषिच्यते अस्मिन् कर्म्मणीति राजसूयाख्यमिममभिषेकमिदं